

ZARZĄDZENIE Nr 84 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 2 listopada 1973 r.

w sprawie pracy ideowo-wychowawczej z młodzieżą przedpoborową i poborową oraz z żołnierzami rezerwy.

W związku z art. 17 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. z 1967 r. Nr 44, poz. 220, z 1972 r. Nr 53, poz. 342 oraz z 1973 r. Nr 27, poz. 153 i Nr 38, poz. 224) w celu zapewnienia należytej pracy ideowo-wychowawczej z przedpoborowymi i poborowymi, popularyzacji ochotniczego zgłaszania się do służby wojskowej oraz organizowania i nadania uroczystego charakteru pożegnaniom poborowych w związku z powoływaniem ich do zasadniczej służby wojskowej, jak też powitaniem żołnierzy powracających po odbyciu tej służby do miejsc zamieszkania i zakładów pracy — zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Podczas rejestracji, w okresach między rejestracją i poborem oraz w czasie poboru i po jego zakończeniu do chwili wcielenia poborowych do jednostek wojskowych naczelnicy gmin (miast i gmin), a także przewodniczący prezydiów powiatowych, miejskich i dzielnicowych rad narodowych organizują pracę ideowo-wychowawczą z młodzieżą przedpoborową.

2. Praca ideowo-wychowawcza z młodzieżą powinna być organizowana w ścisłym współdziałaniu z lokalnymi organizacjami społecznymi i młodzieżowymi, uspołecznionymi zakładami pracy, szkołami, wychowawcami oraz powiatowymi (miejskimi, dzielnicowymi) sztabami wojskowymi.

3. Do pracy ideowo-wychowawczej z młodzieżą przedpoborową i poborową należy włączyć dyrekcje średnich szkół i zasadniczych szkół zawodowych oraz poradnie wychowania zawodowego.

4. Na lekcjach wychowania obywatelskiego należy prowadzić preorientację zawodową, związaną z ochotniczą służbą wojskową.

§ 2. 1. Główny wysiłek w pracy ideowo-wychowawczej z młodzieżą przedpoborową i poborową należy skupić na stosowaniu różnych form działalności propagandowo-informacyjnej w zakresie pogłębiania wśród młodzieży poczucia obywatelskiej i patriotycznej współodpowiedzialności za rozwój kraju i umacnianie jego siły obronnej, wykorzystując w tym względzie w jeszcze szerszym zakresie prasę, radio i telewizję.

2. W ramach pracy ideowo-wychowawczej (ust. 1) należy wskazywać przedpoborowym i poborowym przede wszystkim na:

- 1) doniosłe znaczenie powszechnego obowiązku obrony i szczególną wagę należytego spełnienia obowiązku służby wojskowej stanowiącego najwyższą formę przygotowania do obrony kraju, zapoznając ich przy tym z celami, zadaniami, charakterem, bogatymi tradycjami i życiem Ludowego Wojska Polskiego oraz prawami i obowiązkami poborowych, żołnierzy odbywających zasadniczą służbę wojskową, a także członków ich rodzin,
- 2) możliwości ochotniczego zgłaszania się do akademii wojskowych, wyższych szkół oficerskich, szkół chorążych i szkół podoficerskich, pełnienia zasadniczej służby wojskowej, długoterminowej zasadniczej służby

wojskowej i szkolenia w zawodach przydatnych na potrzeby wojska w ramach przysposobienia obronnego młodzieży pozaszkolnej, informując jednocześnie o wymaganiach werbunku i warunkach przyjęcia oraz charakterze pełnienia służby i odbywania szkolenia,

- 3) możliwość uzyskania zawodu w związku ze służbą wojskową oraz zatrudnienia po odbyciu służby na danym terenie, z uwzględnieniem określonych zawodów,
- 4) konieczność terminowego stawienia się w jednostce wojskowej oraz konsekwencje, jakie mogą wynikać w razie naruszenia tego obowiązku dla poborowego, przebiegu jego służby oraz jednostki wojskowej w zakresie sprawnego przeprowadzenia wcielenia,
- 5) konieczność kulturalnego zachowania się w drodze do jednostki wojskowej oraz godnego reprezentowania swego regionu, miejscowości, zakładu pracy w czasie pełnienia służby wojskowej,
- 6) potrzebę utrzymywania kontaktów z dotychczasowym środowiskiem w czasie odbywania służby.

§ 3. 1. Zobowiązuje się naczelników gmin (miast i gmin) do organizowania, w zależności od warunków i liczby poborowych (powyżej 20), uroczystych, grupowych wyjazdów poborowych wezwanych do stawienia się przed komisją poborową.

2. Obowiązek organizowania wyjazdów, stosownie do istniejących warunków i potrzeb, dotyczy również przewodniczących prezydiów miejskich rad narodowych w miastach nie stanowiących powiatów, w których nie działają powiatowe komisje poborowe.

3. Udział osób oraz wykorzystanie środków transportowych do organizowania wyjazdów (ust. 1) może następować w ramach świadczeń osobistych i rzeczowych, na zasadach i w trybie określonym w przepisach o powszechnym obowiązku obrony.

§ 4. 1. Naczelnicy gmin (miast i gmin) oraz przewodniczący prezydiów miejskich i dzielnicowych rad narodowych organizują wspólnie z uspołecznionymi zakładami pracy, w których są zatrudnione mniejsze grupy poborowych, uroczyste pożegnania osób powołanych do odbycia zasadniczej służby wojskowej, nadając tym pożegnaniom aspekt wychowawczy.

2. Uroczyste pożegnania w zakładach pracy zatrudniających większą liczbę poborowych powołanych do służby wojskowej organizują i przeprowadzają kierownicy tych zakładów.

3. Uroczyste pożegnania należy organizować w czasie wolnym od pracy, na kilka dni przed terminem stawienia się poborowych w jednostkach wojskowych.

4. W czasie uroczystych pożegnań należy w szczególności:

- 1) wyrazić uznanie dla poborowych za ich działalność w organizacjach społecznych i młodzieżowych, osiągnięte wyniki w pracy, w działalności społeczno-obronnej i sportach obronnych oraz wzorową, patriotyczno-obywatelską postawę w swoim środowisku,

- 2) wskazywać na konieczność wzorowego wypełniania obowiązków żołnierskich oraz na uprawnienia żołnierzy i członków ich rodzin, związane z odbywaniem służby wojskowej,
- 3) wskazać okoliczności związane z powołaniem do służby wojskowej, o których mowa w § 2.

5. Uroczyste pożegnania poborowych należy przeprowadzać w ścisłym współdziałaniu z organizacjami, instytucjami, organami i wychowawcami, o których mowa w § 1 ust. 1. Na uroczyste pożegnania należy zapraszać żołnierzy rezerwy cieszących się dużym autorytetem w danym środowisku.

§ 5. Uspołecznione zakłady pracy są obowiązane udzielać pracownikom powołanym do zasadniczej służby wojskowej lub na ćwiczenia wojskowe zwolnień z pracy na czas niezbędny do załatwienia spraw osobistych i rodzinnych oraz zwolnić ich z zakładu pracy w takim czasie, aby mogli w terminie stawić się w jednostce.

§ 6. W celu pogłębienia i umocnienia więzi społeczeństwa z wojskiem oraz patriotycznego wychowania młodzieży zaleca się prezydiom rad narodowych, organizacjom społecznym i młodzieżowym utrzymywanie stałych kontaktów z żołnierzami pełniącymi zasadniczą służbę wojskową.

§ 7. 1. Naczelnicy gmin (miast i gmin) oraz kierownicy zakładów pracy organizują we współdziałaniu z organizacjami społecznymi i młodzieżowymi, radami zakładowymi oraz terenowymi sztabami wojskowymi uroczyste powitania żołnierzy rezerwy powracających po odbyciu zasadniczej służby wojskowej do miejsc zamieszkania lub zakładów pracy.

2. W czasie uroczystych powitań należy zapoznać powracających żołnierzy rezerwy:

- 1) ze zmianami, jakie nastąpiły w czasie odbywania

przez nich służby wojskowej na terenie zamieszkania lub zakładu pracy,

- 2) z możliwościami zatrudnienia ich, przy uwzględnieniu nabytych lub podwyższonych kwalifikacji zawodowych w czasie służby wojskowej, jak też perspektywami rozwoju regionu lub zakładu pracy,
- 3) z możliwościami kształcenia dla pracujących na poziomie średnim lub wyższym,
- 4) z potrzebą włączenia się żołnierzy rezerwy do pracy w organizacjach społecznych i zawodowych, między innymi do pracy społecznej w Lidze Obrony Kraju, udziału w klubach specjalistycznych (motorowych, wodnych, łączności, strzeleckich) oraz w sportach obronnych prowadzonych przez Ligę.

§ 8. 1. Mając na względzie lepsze wykorzystanie na potrzeby sił zbrojnych nabytych kwalifikacji zawodowych, a także predyspozycji fizycznych i psychicznych przedpoborowych i poborowych — dyrekcje szkół udostępniają charakterystyki uczniów, sporządzane stosownie do zasad określonych przez Ministra Oświaty i Wychowania, właściwym organom wojskowych oraz organizacjom i stowarzyszeniom wyższej użyteczności prowadzącym przysposobienie obronne młodzieży pozaszkolnej.

2. Zakłady pracy są obowiązane, na wniosek organów, organizacji i stowarzyszeń, o których mowa w ust. 1, sporządzać stosowne opinie o przedpoborowych i poborowych dla celów związanych z właściwym przeznaczeniem i wykorzystaniem ich w zasadniczej służbie wojskowej. Opinie sporządza się na formularzach charakterystyk uczniów (ust. 1).

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

285

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 8 listopada 1973 r.

w sprawie przepisów technicznych o utrzymaniu i eksploatacji kolei użytku niepublicznego.

Na podstawie art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 2 grudnia 1960 r. o kolejach (Dz. U. z 1970 r. Nr 9, poz. 76 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Do kolei użytku niepublicznego stosuje się przepisy techniczne o utrzymaniu i eksploatacji kolei przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe”, zwane dalej „przepisami technicznymi”, w zakresie ustalonym przez naczelnego dyrektora okręgu kolei państwowych. Jeżeli kolej użytku niepublicznego położona jest na terenie kilku dyrekcji okręgowych kolei państwowych, zakres ten ustala naczelnicy dyrektora tego okręgu kolei państwowych, na którego terenie znajduje się siedziba zarządu kolei użytku niepublicznego lub naczelnicy dyrektora okręgu kolei państwowych wyznaczony przez Ministra Komunikacji.

2. Naczelnicy dyrektora okręgu kolei państwowych ustala w drodze zarządzenia dla każdej kolei użytku niepublicznego zakres stosowania przepisów technicznych w zależności od warunków eksploatacji technicznej, które mają

wpływ na bezpieczeństwo prowadzenia ruchu i wykonywania manewrów.

§ 2. 1. O każdej zamierzonej zmianie warunków eksploatacji technicznej kolei zarząd kolei użytku niepublicznego zawiadamia właściwą terenowo dyrekcję okręgową kolei państwowych.

2. Naczelnicy dyrektora okręgu kolei państwowych po otrzymaniu przez dyrekcję zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, dostosowuje zakres stosowania przepisów technicznych do zmienionych warunków.

§ 3. Zarządzenie nie narusza odrębnych przepisów wydanych przez Ministra Górnictwa i Energetyki w sprawie eksploatacji kolei pozostających w zarządzie zakładów górniczych.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1975 r.

Minister Komunikacji: *M. Zajdryd*